

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/267/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114212299
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114212299.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Viery Škultétyovej v spore žalobcu B. O. X., s.r.o., W., F. č. 5, IČO XX XXX XXX, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou S. KUQ. s.r.o., W., F. č. 5, IČO XX XXX XXX, proti žalovaným: 1/ G. M., bytom M. X., N. č. XXX/X, zastúpený P. P., súdnou tajomníčkou Okresného súdu F. W., 2/ VD., o zaplatenie 1.227,84 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. augusta 2014 č. k. 21C/67/2014-61 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný 1/, 2/ **n e m a j ú** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil odporcovi 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 233,66 eur s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 230,22 eur od 21.09.2011 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V zostávajúcej časti žalobu zamietol. Žalovaným 1/, 2/ náhradu trov konania nepriznal. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 497, § 499, § 502 ods. 1 veta prvá, § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, § 52 ods.1, 2, 3, § 53 ods. 1, 4, § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, čl. 3 ods. 1, 2, 3, 5, čl. 6 ods. 1, čl. 7 ods. 1 smernice Rady č. 93/13/EHS, § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1, 2, § 6 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z., § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 558, § 521, § 533, § 34, § 37 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka, § 120 ods. 1, 3 O.s.p., § 5b zák. č. 250/2007 Z. z.. Rozhodol na základe výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že dňa 15.12.2011 uzavreli X. ako postupca a žalobca ako postupník zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE, jej súčasťou bola aj pohľadávka postupcu, žalobcom uplatnená v tomto konaní. Právny predchodca žalobcu a žalovaný 1/ uzatvorili dňa 12. 10. 2006 Zmluvu o splátkovom úvere č.XXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému 1/ úver vo výške 3 651,33 eur (110.000,- Sk), pri premenlivej úrokovej sadzbe 12 % ročne. Žalovaný 1/ sa zaviazal uvedený úver splácať mesačne vo výške 76,74 eur (2.200,- Sk), vždy do 20-teho dňa toho-ktorého mesiaca. Konečná splatnosť úveru bola 20. 9. 2011. Dlžník, žalovaný 1/, sa zaviazal splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky. Podľa článku II. bod 5, zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom jej podpísania obidvoma zmluvnými stranami. Zmluva bola podpísaná dňa 12. 10. 2006. Z Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach vyplýva, že dňa 28.1.2013 uznal žalovaný 1/ písomne svoj dlh voči žalobcovi. Dlžná suma pozostávala z istiny vo výške 4 084,18 Eur, ostatného príslušenstva podľa zmluvy 620,18 Eur, úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 4 084,18 Eur za dobu od 15. 12. 2011 do dňa splatnosti poslednej splátky a nákladov na inkasné konanie 155,98 Eur. Zároveň žalovaný 1/ ako dlžník vyhlásil, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Dlžnú sumu sa zaviazal splatiť v 12 splátkach, najmenej po 100,00 Eur, dátum poslednej splátky bol 31. 12. 2013. Z Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku vyplýva, že dňa 26.7.2012 žalovaná 2/ pristúpila k záväzku žalovaného 1/ podľa § 533 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uznala záväzok

čo do dôvodu a výšky voči žalobcovi zo zmluvy č. XXXXXXXXX, pričom dlžná suma pozostáva z istiny 4 144,18 Eur, príslušenstva podľa zmluvy 5,98, nákladov na inkasné konanie 150,00 Eur, úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 4 144,18 Eur za dobu od 15. 12. 2011 do dňa splatnosti poslednej splátky. Spôsob platenia splátok v dohode uvedený nebol. Hoci zmluvnou stranou podľa textu tejto dohody mal byť aj žalovaný 1/, tento dohodu nepodpisal. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že žalobca so žalovaným uzavreli zmluvu, ktorú svojou povahou a charakterom zmluvných strán možno považovať za spotrebiteľskú. Konštatoval, že podľa prehľadu platieb žalovaný 1/ zaplatil žalobcovi celkom 1.623,27 eur. Po preskúmaní Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zistil, že dohoda o splátkach je typickým formulovaným ošetrovaním vzniknutého stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľom predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach s vyhlásením o vedomosti premičania dlhu. Uvedenú dohodu je potrebné hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu, a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa ako aj potencionálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa. Dôvodil, že z tohto hľadiska sa javí Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznanie záväzku ako nekalá obchodná praktika, neplatná. Obdobne konštatoval aj ohľadne právneho úkonu žalovanej 2/ s tým, že navyše pristúpenie k záväzku nie je platným právnym úkonom aj z dôvodu jeho neurčitosti. Nie je jasné k akému záväzku žalovaná 2/ pristúpila a akým spôsobom sa zaviazala dlžnú sumu zaplatiť. Konštatoval, že v tomto smere žalobca dôkazné bremeno neunesol v tom zmysle, že nie je jasné na základe čoho by žalovaná 2/ mala byť povinnou osobou. Vo vzťahu k žalovanej 2/, preto žalobu zamietol. Zároveň konštatoval, že z uplatnených splátok boli premičané všetky splátky do 21.05.2011, nakoľko žaloba bola podaná dňa 04.06.2014. Z uvedeného dôvodu priznal žalobcovi 3 splátky so splatnosťou od 21.06.2011 po 76,74 eur a v týchto troch splátkach aj úroky vyčíslené do 20.09.2011, t. j. celkom v sume 3,44 eur. V zostávajúcej časti, z dôvodu premičania, žalobu zamietol. Úroky z omeškania priznal žalobcovi v zmysle ust. § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka.

2. Proti tomuto rozsudku v časti, v ktorej súd prvej inštancie žalobu voči žalovanému 1/ v sume 920,88 eur s príslušenstvom zamietol v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalobe voči žalovanému 1/ vyhovie, resp. v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Súdu prvej inštancie vytykal nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočné zistenie skutkového stavu. Vytykal súdu prvej inštancie, že na danú vec aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o premičaní, nakoľko v predmetnej veci sa jedná o tzv. absolútny obchodno-záväzkový vzťah, čo znamená, že tento právny vzťah, bez ohľadu na povahu účastníkov, sa spravuje Obchodným zákonníkom, aj napriek tomu, že jednou zo strán je spotrebiteľ. Poukázal na to, že úverová zmluva bola uzavretá dňa 12.10.2006 a na účastníkov úverovej zmluvy sa nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ust. § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2M Cdo/4/2012, sp. zn. 6MCdo/4/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 15Co/28/2013, Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 9Co/138/2013, komentár JUDr. Q. CSc. k Obchodnému zákonníku.

3. Krajský súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z. z.), ďalej len CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

4. Predmetom preskúmania krajským súdom bol len výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba voči žalovanému 1/ vo zvyšnej časti zamietnutá. Výrok rozsudku, ktorým bola žalovanému 1/ uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 233,66 eur s príslušenstvom a ktorým bola žaloba proti žalovanej 2/ zamietnutá nebol stranami sporu napadnutý odvolaním, odvolací súd sa ho nedotýkal, nakoľko nadobudol právoplatnosť (§ 206 O.s.p.).

5. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní žalobcom vznesené vo vzťahu k zamietnutiu časti jeho žaloby a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vyhodnotil dôkazy v konaní vykonané každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti, odôvodnil, z akých dôvodov, a ktoré tvrdenia sporových strán mal za preukázané, a ktoré nie, uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Námietky žalobcu, uvedené v podanom odvolaní, preto nemohli v

danej veci privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní totiž neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva nasledovné:

6. Odvolací súd poukazuje na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v súvislosti s novelou zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vykonanú zákonom č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 01.05.2014 v čl. VIII., podľa ktorej v zmysle § 5b orgán, rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy, prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátenie jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť, alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Ide o ustanovenie, ktoré ukladá povinnosť najmä súdom (ex offa) skúmať, či v súvislosti so spotrebiteľskými zmluvami nedošlo k premlčaniu. Vzhľadom k tomu, že táto novela zákona o ochrane spotrebiteľa nemá prechodné ustanovenia, má súd povinnosť prihliadnuť k premlčaniu ex offa pri všetkých sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv v čase svojho rozhodovania (napr. 3 MCdo 14/2014)

7. Je nesporné, že dlhšiu dobu bola súdna prax pri posudzovaní právnych vzťahov, vyplývajúcich z úverových a podobných zmlúv medzi dodávateľom a spotrebiteľom podľa Obchodného zákonníka nejednotná pri posudzovaní týchto právnych vzťahov v otázke premlčania. Novela Občianskeho zákonníka, vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. v čl. II. v bode 1. v § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pripojila vetu: „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“. Uvedené ustanovenie nadobudlo účinnosť 01.05.2014 a právny predpis, ktorého je súčasťou, nemá prechodné ustanovenia. To znamená, že od jeho účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.

8. Citovaná právna úprava dáva odpoveď na zjednotenie súdnej praxe v otázke premlčania pri spotrebiteľských zmluvách, ktoré boli uzavreté podľa Obchodného zákonníka aj pred účinnosťou tejto novely. Z dôvodovej správy k zákonu č. 102/2014 Z. z. vyplýva, „že na zmluvy uzatvárané spotrebiteľmi, t. j. spotrebiteľské aj obchodné zmluvy, sa použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka a nie Obchodného zákonníka. Znamená to, že ak si zmluvné strany písomne dohodli v zmysle § 262 Obchodného zákonníka, že sa ich vzťah bude riadiť Obchodným zákonníkom, pre spotrebiteľské zmluvy to bude inak. Rovnako to bude platiť aj pre tzv. absolútne obchody, upravené v § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka. Ak sa uzavrie spotrebiteľská zmluva podľa Obchodného zákonníka, keďže v Občianskom zákonníku nie je upravená, tak okrem vymedzenia zmluvného typu a jeho podstatných náležitostí sa na všetko ostatné bude vzťahovať Občiansky zákonník“. Uvedené znamená, že na premlčaciu dobu v spotrebiteľských zmluvách treba aplikovať úpravu v Občianskom zákonníku (§ 101), teda trojročnú premlčaciu dobu.

9. Odvolací súd konštatuje, že zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými 1/, 2/ na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 12.10.2006 je spotrebiteľským vzťahom, ktorá skutočnosť nie je sporná. Preto bolo potrebné v danej veci otázku premlčania posúdiť podľa § 101 Občianskeho zákonníka tak, ako to správne konštatoval súd prvej inštancie.

10. Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil, vrátane rozhodnutia o trovách konania pred súdom prvej inštancie, ktoré považoval za správne, a ktorých právne posúdenie, ani výška neboli žalobcom podaným odvolaním spochybnené.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. a úspešným žalovaným náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko im žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

12. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).